

[Støtter.]

og at vi derefter kan komme i gang med en politisk løsning af problemet. Vi erkender, at der formentlig er et behov for en bedre koordinering af indkomst, skat og sociale ydelser, altså en vis ajourføring i kraft af, at vi har fået en voldsom indkomstsplosion, siden vi i sin tid lavede mange af disse regler.

Nyboe Andersen: Der stod i et læserbrev til en avis forleden, at der hviler en tåge over samfundsøkonomien. Folk kan ikke finde ud af, om det betaler sig at bestille noget, og der flyttes så meget rundt på pengene, at ingen rigtig kan danne sig et klart billede af, hvem der i virkeligheden betaler hvad til fordel for hvem. Det er jo rigtigt, men det forslag, vi her drøfter, burde kunne blive et bidrag til at lette denne tåge, i alt fald i et vist omfang.

Vi har i venstre længe arbejdet med de problemer, forslaget sigter på. De går ikke mindst på dette, at navnlig mellemindkomsterne fra omkring 30.000 kr. og op til 60.000-70.000 kr. ofte vil blive udsat for en marginalbeskatning, der langt overstiger skattelovens regler; den kan nærme sig 100 pct. eller endog i særlige tilfælde tænkes at blive på over 100 pct. når man oven i den progressive beskatning lægger den nedgang i indtægtsafhængige offentlige tilskud, som kommer, når indtægten stiger. Det har jo ikke været meningen. Det er paradoksalt og socialt urimeligt, at folk i disse indtægtsgrupper faktisk bliver beskattet hårdere af en øget indtjening end folk med meget høje indkomster, hvor nedtrapningen af de sociale tilskud ikke spiller nogen rolle.

Når hr. Orla Møller sagde, at man havde nået, hvad man ville med skattelovgivning i retning af progression og social udligning, vil jeg dertil sige, at det, vi drøfter ved dette forslag, ikke er skattelovgivning, men den samlede virkning af skattelovgivning og sociale ydelser, og dér står man efter min mening over for åbenbare urimeligheder, som det ikke kan have været vor hensigt som lovgivningsmagt at fremkalde.

Vi er i venstre enige i, at der er brug for en belysning og vurdering af hele dette samspil mellem skattepolitik og tilskuds politik, og at det mest formålstjenligt sker i et tek-

nikerudvalg. Der står under punkt 2 i forslaget til beslutning, at arbejdet skal udmunde i principielle forslag med henblik på at forebygge utilsigtede virkninger. Jeg vil gerne sige, at et sådant principielt forslag har venstre netop fremlagt i form af en skitse til et nettobeskatningssystem, hvor man samler afregningen af skatter og tilskud mellem den enkelte borger og det offentlige i et enkelt beløb, der så, alt efter den enkeltes forhold, kan blive enten positivt eller negativt. Vi tror, at der vil være betydelige fordele ved et sådant system i retning af administrativ forenkling og større klarhed for den enkelte skatteborger over hans samlede mellemværende med statskassen, og vi mener, at man gennem et sådant system vil have mulighed for at få et mere udjævnet forløb af den samlede beskatning, når indkomsten stiger.

Det er bekendt, at der i Storbritannien nu foreligger et regeringsforslag af denne karakter, og selv om britiske og danske forhold ikke kan sammenlignes i detaljer, tror jeg, det er ønskeligt, at en nærmere vurdering ud fra danske forudsætninger af et sådant system indgår i det påtænkte udvalgs arbejdsopgaver.

Vi har ikke i venstre kunnet tage nogen stilling til, hvordan et sådant forslag teknisk skal udformes. Det kan utvivlsomt gøres på flere forskellige måder, og det vil vi gerne have udvalgets analyse af. Det er selvsagt ikke vores tanke, at dette udvalg skal tage nogen politisk stilling — den kommer bagefter — men en analyse af et sådant principielt forslag må høre naturligt ind under kommissoriet.

Jeg vil gerne understrege, at enhver reform af vores skattesystem og sociale system vil komme til at medføre et provenutab, og det fremgår da også klart af forslaget, at også de finansielle problemer, der vil rejse sig, skal belyses af udvalget. Det er givet, at et provenutab ikke kan undgås, hvis man skal undgå at forringe visse grupper samlede stilling.

Jeg er enig i, at det er en meget rimelig idé, at dette forslag kommer til at ligge under økonomi- og budgetministeriet som den instans, der jo skulle være koordinerende for flere sider af den økonomiske politik, og her drejer det sig både om skattepoli-